

Tjóðveldismenn kroystir upp í ein krók

Í síni íllsinnisskriving móti javnaðarflokknum tekur 14. sept. uppáttur tær gomlu, kendu lögirnir. Sannleiksreingingarnar tróta ekki. Teir supernationala tjóðveldisreingingarnir hafa aldri verið við til nakra samgöngu við sambandið.

Lötingsvalið kom tjóðveldismönnum illa við, einamest stórsigur javnaðarmanna. Enn fastari hefur landsstýrisskipanin tikið teimum. Teir eru á tremur av íllsinni, illgitingum og ósannindum, tí P. M. Dam gjörðist lögmaður.

Alt hetta íllsinnið verður enn markleysari, tí teir ekki sloppu upp í landsstýrið við sambandinum og Kr. Djurhuusi sum lögmanni.

Nú royna teir at skava út yvir og avnokta, at teir nakrantið hava í hóslag við sambandsflokkinn. Tápuligar mugu teir halda lesarar sínar vera, tí sjálfir hava teir fleiri ferðir skrivað, at teir vildu hava eitt landsstýrið skipað av teimum 4 stóru flokkunum — og har er sambandið hin eini.

Tað er óreingiligur verunleiki.

Nú er umráðandi at avnokta, hvørjar treytir teir settu. Við at endurtaka eini ósannindi nógv ofta, vóna teir at fáa fólk at trúgva teimum; men tað stendur fast og fyriliggur skrivliga, at teir kravdu, at Kr. Djurhuus varð lögmaður, um teir vóru við í landsstýrinum.

Ein javnaðarmann til lögmann, nei, tað vildu teir gævu tjóðveldismenn ekki, sjálvt um teir í dag siga seg liggja javnaðarflokknum nærri enn nakar annar.

Veit 14. sept. einki annað at varta upp við enn illgitingar og ósannindi um »kammiratararnar«, hin fjarstýrda javnaðarflokk, og annað tvætt og mós, en blaðið illa á holdum komið.

Neyðars lesarar — men teir um tað.

Tað kunngerst fyrri slekt og vinum, at keri pápi okkara, sonur, abbi, svágur og bróður.

ANKER HENRIKSEN

andaðist í gjár.

Jarðarferðin verður frá heiminum týsdagin hin 27. jan.

Vági, 24. januar 1959.

Angelica Henriksen, Hanna Jensen,
Alf, Angelica og Julius.

TØKK

Øllum teimum, ið á einhvønn hátt sýndu samhuga, tá ið *Thurid Jacobsen* doyði og varð jarðað, veitti eg bestu tøkk.

Sanna av Skarði.

Fólkaflokksmenn til reiðar at gera alt!

FÓLKAFLOKKURIN SNOGGILIGA OVURGRAMMUR AT ENDUR-
NYGGJA SKIPAFLOTAN, GJOGNUMFØRA FÓLKAPENSJÓN, HJÁLPA
TEIUM TREINGJANDI o. s. fr.

Í 8 ár søtu fólkaflokksmenn í landsstýrinum.

Tá seldu teir bestu skip okkara út av landinum, tá tað hóskaði teimum, stórmonnum og peningavaldinum best. Vertin lögdu teir á, um nakrar fiskimannafamiljur ikki áttu breyð í munnin.

Stoðgur kom í alla sosiallógávu. Vertin lögdu teir á, hvussu tey gomlu, avlomu og onnur treingjandi hovdu tað.

Havna- og vegabyggingini stoðgáðu teir. Vertin lögdu teir á, um teir róku nakrar familjumenn út í arbeiðsloysi, út í hungur og hall. Hvat lögdu teir í, um ov lítið var í arbeiðaraheiminum, ov lítið til konur og børn, ja, til øll hini, bert teir kundu bjarga teimum, ið av pundsørskapi dansaðu um gullkálvin so leingi, at landið var um at fara á húsagang?

Men nú er snoggiliga vent í Dagblaðsreiðinum. Hvat vilja teir ikki nú — nú teir eru útiðstýr í landsstýrinum — gera. Jú, nú eru hesir reystu kapparnir til dystin fúsir — tað sigur Dagblaðið.

Teir eru fúsir at endurnýggja fiskiflotan, gjognumføra fólkapensjón o. m. a.

Í 8 ár søtu teir í landsstýrinum. Tá hendi einki — mest bara niðurgongd, og Dagblaðið hevði nógv mikið við frágreiðingum og umberingum.

Nú aðrir hava tikið róðrið á skútuni, eru teir til reiðar at gera alt. Jú, okkurt skulu teir siga. Teir eru komnir á fallandi fót. Engin harmar teir. Latid teir bara fara til ródurs á hini fúnaðu fólkaflokksskútuni. Teir hava áður siglt uttan mið og mál. Farið til árar, hasir ráðnu — og syngið nú

»Litlum báti rekist eg á
áraleysur at kalla.....«

Hann var væl fagnaður í Ameriku

RUSLAND VIL FRÍÐ

Aftaná nógv umtalaðu Amerikuférfóð sína, er russiski varðforsetin Mikoyan nú aftur kominn til Ruslands. Á leiðini aftur barst so illa á, at flogfarið, hann var við, varð fyrri óhappi. Men halda tað ikki, hetta var ein sabotasjuroynd. Farið mátti neyðlenda í New Foundlandi, og helt varðforsetin haðani leiðina fram til Keyptannahavnar við øðrum flogfari.

Hósmorgunin kom Mikoyan til Kastrup flogvøllin, og stóran part av degnum var hann á fundum hjá fremstu myndugleikunum í Danmark, og um kvöldið helt hann fyrir-

lestur í felagnum til samvinnu millum Sovjetsamveldið og Danmark.

Mesti parturin av talu Mikoyans snúði seg um Týsklandsspurningin. Hann helt fyrri, at nú vóru 13 ár liðin síðan krígsløk, men enn var eingin friðarsáttmáli gjordur við Týskland, og honum hava vit brúk fyrri, og ongatið ov skjótt. Ein slíkur sáttmáli eigur at fastleggja Týsklands mark og gera enda á hersetingarvaldi vestanveldisins. Tað er neyðugt, tí Berlin kann í dag bliva ein vandi fyrri friðinum. Spurningurin um samrenning Eystur- og Vesturtýsklands er brennandi spurningur; hvørki vil Eysturtýskland

broyta sitt demokratiska stýrslag á sosialistiskum grundvølli, ei heldur vil Vesturtýskland broyta sitt stýri, bygt á kapitalistiskum grundvølli.

Hetta er ikki okkara skyld, segði Mikoyan; men hetta er veruleiki. — Tað verður kravt val; men man tað loysa spurnigin, tá Vesturtýskland als ikki vil samráðast við Eysturtýsklands stýri? Hann helt fyrri, at Adenauer hevur gjørt tann skoivleika at mótmæla einum friðarsáttmála, hann hevur gloymt, at hann umboðar eitt land, sum hevur tapt krígið — hann er stuttmintur. Vit vilja hava frið; men tað er einki ivamál, at teir sum vilja, at rakettstoðir skulu byggjast í Týsklandi, eru ikki fyrri friði — teir skapa vanda.

Mikoyan kom síðan inn á spurningin um Berlin sum fristat. Hetta er besti loysningur, ið enn er fingin. Hann vil loysa allar trupulleikar —

Hann hevði í Amerika skotið upp á halda uppát við atombumburoyndunum — samráðingar hesum viðvíkjandi eru nú komnar so langt, at ein avtala kann gerast beinan vegin.

Hann segði annars, at hann var visur í, at fólkad í Amerika vil frið og vinarlag við Sovjet — øll eru leidd av tí kalda krígunum uttan júst tær embetisdeildir, ið hava hetta undir ser. Eg varð væl fagnaður, men tað var ikki sum privatpersónur, men tí eg var umboð fyrri Sovjet. Hann hevði fingið ta fatan av ferðini, at tað nú er møguleiki fyrri at styrkja friðin; men hvussu spurningarnir hesum viðvíkjandi, t. d. Vesturberlin, tað dugdi hann ikki at siga. Amerikansku embetismenninir stóðu á sínum gamla stoði.

Ein frakki

sum lýst hevur verið eftir, er afturkominn og hongur í Atlantis Bio í Klakksvík.

Eysturtýskur njósnaraleiðari flýddur til Vesturberlin

Fyrri einum 14 dögum síðani flýddi næsthestgi leiðarin av eysturtýska njósnaraliðinum hjá hervaldiinum, Brovski. Hann hevur í Bonn sagt frá, at tað í Vesturtýsklandi er hitt best útgjorda kommunistiska njósnaralið í heiminum við umleið 60.000 umboðsmönnum. Slíkir njósnarar finnast í øllum vestur-europeiskum londum, eisini í Norð-anlondunum. Hann hevur sagt, at njósnad verður á mongum okjum. Umframt ta hermásligu njósnanina fer eisini njósnan fram á vinnuligum, visundarligum og politiskum okjum.

Hann hevur, nú hann flýddi, tikið ein lista yvir njósnarar, ið finnast í Vesturtýsklandi, við sær. Hann er 42 ára gamal. Brovski varð í 1937 handtikin av nasistunum og settur í konsentrasjónsleir, tí hann var kommunistur. Hann slapp leysur aftur nokur ár seinri, tá russar tóku seg fram í Týsklandi. Síðan var hann eitt ár á skúla í Ruslandi og flutti síðan aftur til Eysturtýsklands, har hann síðan arbeiðdi í kommunistiskari tenastu.

Í Argentina

er nú aftur arbeiðsfriður

Stjórnin í Argentina hevur fingið ein sváran spurning loystan. Aðalverkfall var kunngjørt og sett í verk herfyri; men teir peronistisku fakfelagsleiðararnir hava gjørt av at enda verkfallið.

Fakfelagsleiðararnir hava avgjørt hetta á einum fundi hvaldagin, ið hildin varð uttanfyri Buenos Aires og syrgdu fyrri, at avgerðin varð kunngjørd almenninginum við at telefonera til blóðini — hetta varð gjørt, fyrri at ikki ófriður skuldi spyrgast burtur úr av álvara.

Argentinska stjórnin hevur farið heldur álvarsliga fram, síðan verkfallið varð sett í verk, og hon hevur hildið so fast um teymarnar, sum hon hevur kunnað. Hermenn vóru innkallaðir, ið frið hovdu, og annars vóru allar herdeildir til reiðar, um illa skuldi vilja til. Serliga í Buenos Aires varð hervaldið væl útbúgvið.

Verkfallið, ið sett varð í verk, hevur ikki so lítið samband við tann fráfarra forsetan Peron. Standurin í Argentina hevur leingi verið hættiligur, so nýggi forsetin Frondisi hevur havt nógv um at vera, og hevur í mongum forum sett strangligar reglur. Tað vóru bert peronistisk stýrda fakfelagini, ið enn stóðu við verkfallið. Men orsøkin til at tey góust, mundi vera tann, at hervaldið stóð trygt undir lið forsetans. Aftaná eru nú fleiri leiðarar av fakfelagunum handtiknir fyrri brot á verkfallsreglurnar.

Setið lýsing tygara
í
SOSIALIN